

Harc a reményért

Dési Abel

Dr. T. I-nek, aki vissza-
adta nekem a reményt

1.
*Csak tiz körmünk
maradjon a helyén,
hogy kiássuk
emberi arcodat,*

*csak a kezünk
tudjon még repülni,
hogy ölelhessünk
egy kis emberséget,*

*csak az ajkunk
maradjon a helyén,
hogy érezhessünk
belül is valamit,*

legyen lábunk
maradni s megállni,
a mindig közelgő
veszély peremén,

ne tépjen belül
ne üssön kívül
ne lépjen nyomunkba
a kín farkasa,

sikoltsál emberség,
légy nyelve a kinnak,
ragadd meg a szavát,
a múltó időnek,

emberi szavakból
nőjjenek kezek
vonagló ujjakból
dolgozó tenyerek,

hang a fülünkben,
fény a szemünkben
biztató szó
nyelvünk helyén,

emeld fel arcod,
két tenyerünk között,
s szólalj meg általunk
te maréknyi remény.

2.

Csak téged kell
megtalálni újra
valahol lenn
a dolgok mélyén,

keresni kell
megmeredt kezekkel,
futni érted
sánta lábbal,

színedet kutatni
színvak szemmel
hangodat hallani
bot-fülekkel

és mindenütt
ahol még élhetünk
téged kell keresni
emberi remény,

Kezeimet adnám érted
szemem fényét
a színedért,
hogyan láthassak

vedd a lábom
hogyan futhassak
vágd le kezem
hogyan öleljek

*általad vagyok,
általad leszek,
teérted születtem
te maréknyi remény*

*Te vagy a hitem,
te emberség
te vagy az elvem
remény elve.*

1958 február

